

ÖSSZEFOGLALÓ AZ ÉSZREVÉTELEKRŐL

(A jogszabálytervezetek és szabályozási koncepciók közzétételéről és véleményezéséről szóló 301/2010. (XII. 23.) Korm. rendelet 4. §-a szerint)

1. Véleményezett jogszabálytervezet megjelölése: Az egyes iparjogvédelmi jogszabályok módosításáról szóló törvénytervezet (a továbbiakban: tervezet)

2. Társadalmi egyeztetés alkalmazott formájának megnevezése: általános és közvetlen egyeztetés (honlapon megadott elérhetőségen keresztül biztosított véleményezés, jogszabály előkészítéséért felelős miniszter által bevont intézmények és szervezetek által történő közvetlen véleményezés)

3. Véleményezési határidő: 2018. augusztus 02-22.

4. A jogszabálytervezethez érkezett leggyakrabban előforduló, tartalmilag összefüggő, valamint a szakmailag jelentősebb észrevételek összefoglaló ismertetése:

A Tervezet érintett rendelkezése	Javaslat	Indokolás
13. §	A bejelentési nap elismeréséhez szükséges minimumfeltételeknek a Szabadalmi Jogi Szerződés tartalmához való igazítása.	Az Előterjesztés szerinti szöveg előrelépés a jelenleg hatályos a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény 58. §-ának. szövegéhez képest, amely így hangzik: „a bejelentő azonosítására alkalmas és a vele való kapcsolatfelvételt lehetővé tevő adatokat”, mert formailag kikerüli a jelenlegi szöveg azon nyilvánvaló hibáját, amely az Szabadalmi Jogi Szerződés (a továbbiakban: SZJSZ) szerinti két alternatív lehetőséget a „vagy” szó „és” szóra való cseréjével konjunktív feltételekké alakította. Ugyanakkor kérdésként merül fel, hogy az Előterjesztés szerinti új megfogalmazás megfelel-e az SZJSZ előírásának. Ugyanis a „a bejelentő nevét és lakcímét vagy székhelyét, képviselő esetén a képviselő nevét és lakcímét vagy székhelyét” szövegrész véleményünk szerint úgy értelmezendő, hogy a bejelentő adatait mindenképpen meg kell adni, és emellett a képviselőt is, ha van képviselője a bejelentőnek. A hivatkozott SZJSZ bekezdés nem említ képviselőt. A javasolt megfogalmazásnál az SZJSZ enyhébb feltételeket állapít meg, mivel a bejelentési nap elismeréséhez elegendő, ha a kérelem megad olyan adatot (ami lehet például a képviselő elérhetőségét biztosító adat), amelynek segítségével a bejelentőt azonosítani lehet.
28. §	A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 2. § (2) bekezdés a) pontnak jelenlegi szövege és struktúrája jó és világos, a módosítása	A Vt. 2. § (2) bekezdés a) pontnak jelenlegi szövege és struktúrája jó és világos, az erre épülő gyakorlat nem mutat bizonytalanságokat, de elfogadható az új struktúra is. Említésre méltó, hogy a hivatalból végzett érdemi

	nem indokolt.	vizsgálat során leggyakrabban alkalmazott lajstromozást gátló okról van szó. Önmagában az a körülmény, hogy a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 2015/2436 európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Irányelv) 4. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjai, valamint az ennek teljesen megfelelő európai uniós védjegyről szóló 2017/1001/EU rendelet (a továbbiakban: EUTMR) 7. cikke eltérő struktúrában jeleníti meg a tartalmilag azonos szabályokat, még nem indokolja a két évtizede bevált és egyértelmű gyakorlatot eredményező normaszöveg módosítását. A hatályos struktúra irányelvi megfelelését ráadásul az EU csatlakozáskor is vizsgálták és azzal szemben kifogást nem emeltek. A javasolt módosítás gyakorlati szempontból sem indokolt, mivel a védjegynek szinte kivétel nélkül akkor nincs megkülönböztető képessége, ha a b) pontban nevesített esetek valamelyike áll fenn. Amennyiben a struktúra megváltoztatására kerül sor, tisztázni kell az 1.§ (1) bekezdése, valamint a 2.§ (2) bekezdése közötti koherenciát. Az eddigi gyakorlat a (2) bekezdés b) és c) pontjait mindig a megkülönböztető képesség hiányának eseteiként értelmezte. A Vt. 2.(2) bekezdés db) pontjában a műszaki hatásnál lényeges, hogy a célzott jelző szerepeljen a szövegben, mint ahogyan az Irányelv 4. cikk (1) bekezdés ii) pontja azt tartalmazza is.
29. §	A Tervezet törölni szándékozik a Vt. 3.§ (1) bek. c) pontjában írt rosszhiszemű bejelentést érintő megtagadási lehetőséget. A vállalkozások számára fenn kell tartani azt a lehetőséget, hogy megakadályozzák a rosszhiszemű védjegyek lajstromozását és ne csak a lajstromozást követő esetleges törlési eljárásban tudják igényüket érvényesíteni.	A rosszhiszemű bejelentés, mint lajstromozást kizáró ok, megtartandó lenne a hazai jogban, még ha az Irányelv nem is írja elő, és az EUTMR csak törlési okként szabályozza is. A javasolt módosítással a rosszhiszemű bejelentő, ha átmenetileg is, méltánytalanul kerülhetne „nyerő pozícióba”, ami semmiképp nem szolgálná sem a jogbiztonságot, sem a rosszhiszemű védjegybejelentés engedélyezése folytán jogaiban sérelmet szenvedő (a. e. jogfosztott) fél jogos érdekeinek érvényesíthetőségét. A tapasztalatok alapján a rosszhiszemű védjegybejelentés engedélyezése folytán sérelmet szenvedők az esetek nem elhanyagolható részében beletörödnének a rosszhiszemű bejelentő megszerzésébe, egyrészt a törlési eljárás jóval nagyobb időigénye, másrészt jóval nagyobb költségvonzata, harmadsorban pedig a „kész tények” jelentette pszichés tényező miatt. Az észrevételt tevő jogállásának hatályos törvényből következő korlátozott voltára visszavezethető aggályok például azzal lennének elháríthatók, ha a rosszhiszeműen tett védjegybejelentés ellen felszólalásra lenne lehetőség.
29. §	A Vt. 3. § (4) bekezdésében a gondolatjelek közé ékelt szöveg („a	Az Irányelv 4. cikk (1) bekezdése nem tartalmaz ilyen korlátozást, továbbá az uniós oltalmi

	földrajzi árujelző által jelölt termékkel azonos típusba tartozó árukra vonatkozóan”) elhagyását, törlését javasolták.	formákat szabályozó normákban – így pl. a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek minőségrendszereiről szóló 1151/2012/EU rendelet 13. cikk (1) bekezdése is – érintetlenül hagyja az áruk hasonlóságának kérdését. A törölni javasolt szövegrész olyan elvi jelentőségű kérdésre ad választ, amelyet a földrajzi árujelzőket érintő jogérvényesítési és egyéb eljárásokban az ítélkezési gyakorlat megnyugtatóan még rendezett. Hasonló okok miatt a Vt. 3. § (7) bekezdésében ugyancsak a gondolatjelek közé ékelt szöveg („azonos vagy közeli rokon fajba tartozó növényfajta tekintetében”) elhagyását, törlését javasolják. Mindkét bekezdés esetében a kifogásolt szövegrészek elhagyása mellett javasolják az Irányelv pontos szövegének és struktúrájának átvételét (4. cikk (1) bekezdés i-l pontok). A Vt. 3. § (7) bekezdés b) pontja helyett javasolják a „szabadalmi törvény” kifejezés helyett a jogszabály teljes címének használatát.
31. §	Javasolták a jogszabály hatályos szövegének fenntartását, zavart kelt és félrevezető a védjegy lehetséges elsőbbségi napjainak felsorolása, mivel ebben az esetben a védjegy és a lajstromozatlan korábbi jog közötti konfliktust nem a védjegyjog, hanem a „más jogszabály” tipikusan a versenyjog alapján kell megítélni, az elsőbbségi időpontok kezelését is beleértve.	Javasolták a jogszabály hatályos szövegének fenntartását, zavart kelt és félrevezető a védjegy lehetséges elsőbbségi napjainak felsorolása, mivel ebben az esetben a védjegy és a lajstromozatlan korábbi jog közötti konfliktust nem a védjegyjog, hanem a „más jogszabály” tipikusan a versenyjog alapján kell megítélni, az elsőbbségi időpontok kezelését is beleértve. Mindezt megerősíti, hogy a Párizsi Unió Egyezmény 4. cikkének B. pontja az elsőbbségek körében az egyezményben rögzített szabályok tiszteletben tartása mellett a nemzeti jogra bizza a további korábbi jogok és azok elsőbbségeinek rendezését. Miután a jogszabályba ütközés helyett a megtilthatja fordulat került beillesztésre, ez szükségessé teszi annak kérdésnek a tisztázását a normaszöveg szintjén, hogy a lajstromozatlan megjelölésnek használója csupán az azonos, vagy az összetéveszthetőségig hasonló későbbi védjegybejelentéssel szemben is felszólalhat, mivel a Tpv. 6. §-a alapján az ítélkezési gyakorlat eddig mindkét esetét beleértette.
34. §	A Vt. 12.§ (2) és (4) bekezdésében javasolták az „amelyek alapján a védjegy törlését lehet kérni” szövegrész törlését.	A Vt. 12.§ (2) és (4) bekezdésében javasolták az „amelyek alapján a védjegy törlését lehet kérni” szövegrész törlését, mivel ez a megkötés egyáltalán nem szerepel az Irányelv 10. cikk (2) bekezdésében. Nézetünk szerint az Irányelvnek ez a kötelező rendelkezése a jóhiszeműen szerzett korábbi jogok védelmére egy későbbi védjeggyel szemben összhangban van a továbbhasználati jogra vonatkozó, szintén kötelező 18. cikkel, amely szintén szerzett jogok védelméről szól a védjegyjoggal szemben. Úgy véljük továbbá, hogy a törlés azért is szükséges, hogy összhang jöjjön létre a Részletes Indokolásban az Irányelvvel való összhang tekintetében előadottakkal.

37. §	Szélesebb körű korlát megtartása javasolt a korábbi bejegyzésű jogi személyek nevére nézve.	A védjegy bejelentési, illetve elsőbbségi napját megelőzően bejegyzett jogi személy nevére vonatkozóan indokolt lehetne a védjegyoltalom korlátjának fenntartása, az olyan frissen bejegyzett jogi személyek (társaság, egyesület) érdekében, amely a védjegy bejelentési, illetve elsőbbségi napját megelőzően megvalósult üzleti név vagy kereskedelmi névhasználatot még nem tud igazolni,.
43. §	Az Irányelv szövege érthető és egyértelmű, ezért a 17. és 18. cikkek átvételét javasolták.	E két új rendelkezés (27/A. § és 27/B. §) gyakorlati alkalmazása a hazai jogrendszerben több mint 100 éve meghonosodott bifurkációs elv megkérdőjelezését eredményezheti. Amennyiben a jogalkotói szándék bitorlási perben a törlési vagy megszűnési eljárások bíróság előtti lefolytatását célozza, akkor egyértelmű helyzetet teremtene, ha az EUTMR 128. cikkében szereplő modell kerülne átvételre, amely szerint a bitorlási perben az alperes viszontkeresetben kérheti a védjegy törlését vagy megszűnésének megállapítását, de dönthet úgy is, hogy az eljárást a hivatalnál indítja meg.
46. §	A védjegyoltalom megszűnésének megállapítására adott időpont nincs összhangban az Irányelvvel.	Az Irányelv 47. cikkének (1) bekezdése a védjegyoltalom megszűnésének megállapítása esetén a megszűnés időpontjára a kérelem benyújtásának napja mellett lehetővé teszi, hogy a felek bármelyikének kérelmére egy olyan korábbi időpont is megállapítható legyen, amelyen „a megszűnésre okot adó körülmény” (használat hiánya, leíróvá vagy megtévesztővé válás) bekövetkezett. Ezek objektív, a kérelmezőtől független körülmények. A Vt. 30. § (2) bekezdése ezzel szemben olyan korábbi időpontot ad meg, amelyen „a megszűnés megállapítására irányuló kérelem benyújtására okot adó körülmény” bekövetkezett. Ez utóbbi körülmény a kérelmezőtől, az ő jogi helyzetétől függ, és ezért nincs összhangban az Irányelv kötelező előírásával. Ezért javasoljuk a Vt. 30. § (2) bekezdésében a „megszűnés megállapítására irányuló kérelem benyújtására okot adó körülmény” szövegrész helyett a „megszűnésre okot adó körülmény” szöveget. Ezzel az Irányelvvel való összhang megteremtődne. 46. § (2)– Vt. 30. § (3) A fentiek miatt nem értenek egyet a javaslat szerinti (3) bekezdéssel. Ha a (3) bekezdés mégis megmaradna, javasolják a „megszűnés megállapítására irányuló kérelem benyújtására okot adó körülmény” szövegrész helyett a „megszűnésre okot adó körülmény” szöveget
100. §	Együttes védjegy használatára jogosultaknak a perbe való beavatkozás általi részvételére vonatkozóan éltek szövegszerű javaslattal.	A Vt. 100. § (2) bekezdése szerint az együttes védjegy használatára jogosultak a védjegyjogosult által indított perbe beavatkozhatnak, és „az egyes jogosultak által elszenvedett kár” (nem világos, hogy itt mit jelent az „egyes”, és mit jelent az „elszenvedett kár”, törvénybe nem való szókapcsolata) megtérítését követelhetik. Ez nézetünk szerint

		nincs összhangban a Pp. szerinti beavatkozással. A probléma hasonló a 45. §-ban (Vt. 29. §) tárgyalt esethez, annyiban azonban eltér, hogy az (1) bekezdés szerint az együttes védjegy jogosultja a használatra tagsági viszonyuk alapján jogosultak által elszenvedett kárért az ő nevükben követelhet kártérítést, amely rendelkezés mintegy törvényi perbizományt létesít.
--	--	---

5. Az összefoglalóban ismertetett, de elutasított vélemények esetében az elutasítás rövid szakmai és jogi indokolása:

A Tervezet érintett rendelkezése	Elutasított javaslat	Elutasítás Indoka
28. §	A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 2. § (2) bekezdés a) pontnak jelenlegi szövege és struktúrája jó és világos, a módosítása nem indokolt.	Az előterjesztő álláspontja szerint a külön szerepeltetés indokolt, különös tekintettel arra, hogy azt az Irányelv is így strukturálja. A Tervezet átrendezi és az Irányelvnek megfelelően sorolja fel a Vt. 2. §-ában szabályozott feltétlen kizáró okokat, megszüntetve a különböző – és egymástól eltérő jogpolitikai célokat is szolgáló – kizáró okok egy pontban való szabályozását is, ezáltal megfelelően elkülönítve egymástól az egyes lajstromozási akadályokat.
29. §	A Vt. 3. § (4) bekezdésében a gondolatjelek közé ékelt szöveg („a földrajzi árujelző által jelölt termékkel azonos típusba tartozó árukra vonatkozóan”) elhagyását, törlését javasolták.	A védjegylajstromozás feltétlen kizáró okainak körében – legalábbis a nemzeti és az uniós jogszabályok alapján oltalom alatt álló földrajzi árujelzők esetében – csak olyan esetben állhat fenn az ütközés, ahol a védjegybejelentés árujegyzékében szereplő termékek és a földrajzi árujelző által jelölt termékek azonos típusba tartozónak tekinthetők. [Az uniós szabályozásban fellelhető, párhuzamos szűkítésre ugyancsak ld. a 1151/2012/EU rendelet 14. cikk (1) bekezdését.] Ennek alapján a védjegyek lajstromozásáért felelős hivatalok ex officio nem utasítanak el egy védjegybejelentést akkor, ha az olyan korábbi földrajzi árujelzővel ütközik, amelyet a védjegy árujegyzékében szereplő áruktól eltérő típusba tartozó termékeken használnak.
31. §	Javasolták a jogszabály hatályos szövegének fenntartását, zavart kelt és félrevezető a védjegy lehetséges elsőbbségi napjainak felsorolása, mivel ebben az esetben a védjegy és a lajstromozatlan korábbi jog közötti konfliktust nem a védjegyjog, hanem a „más jogszabály” tipikusan a versenyjog alapján kell megítélni, az elsőbbségi időpontok kezelését is beleértve.	A Tervezet kiigazítja a Vt. 5. § (2) bekezdésének a) pontjában foglalt viszonylagos kizáró ok szabályozását is, figyelemmel az Irányelv 5. cikk (4) bekezdés a) pontjának szövegére is: egyrészt egyértelművé teszi, hogy a lajstromozás nélküli használatnak a támadott védjegy (vagy védjegybejelentés) bejelentési vagy elsőbbségi napjánál kell korábbinak minősülnie, másrészt annak gazdasági tevékenység körében kell megvalósulnia. Ez alapján a rendelkezés alapján akkor kizárt a védjegybejelentésbe foglalt megjelölés lajstromozása, ha a bejelentés megtételére a korábbi megjelölést belföldön korábbtól fogva használó személy hozzájárulása nélkül kerül sor és – szemben a korábban meghatározott „jogszabályba ütköző” használat zsinórmértékének előírásával – a megjelölés használatát a korábbi használó valamilyen

		jogcímen megtilthatja. Látni kell, hogy a szöveg módosítása elsősorban finomítja, és más nézőpontból szabályozza újra a lajstromozás nélküli korábbi használatra alapított viszonylagos kizáró okot. A Vt. korábbi szövege alapján akkor volt helye e kizáró ok alkalmazásának, ha az ilyen használat jogszabályba ütközött: felszólalás vagy törlési kérelem benyújtásakor az arra hivatkozó félnek meg kellett jelölnie azt a jogszabályt, amelybe a későbbi bejelentésbe foglalt megjelölés használata beleütközött (volna). A módosítást követően ez a kötelezettség hasonló marad, a normaszöveg azonban pontosabbá válik: a lajstromozás elleni felszólalás vagy a védjegy törlésének lehetősége akkor merülhet fel, ha valamely védjegyjogon kívüli (pl. tisztességtelen versenyre, polgári jogi felelősségre vagy fogyasztóvédelemre vonatkozó) jogszabály lehetőséget biztosít a korábbi használónak az ütköző megjelölés használatának megtiltására. A döntő kérdés tehát az, hogy a kérelemben megjelölt jogcím feljogosítaná-e a korábbi használót a bejelentett védjegy használatának megtiltására – ennek megítéléséhez pedig a hivatkozott jogszabályhely tartalmát és az ahhoz fűződő joggyakorlatot kell figyelembe venni.
37. §	Szélesebb körű korlát megtartása javasolt a korábbi bejegyzésű jogi személyek nevére nézve.	A korábbi bejegyzésű jogi személyek nevére nézve megtartanák a szélesebb körű korlátot – de ez ezeknek a személyeknek időkorlát nélkül lehetőséget nyújtana a felelősség alóli mentesülésre, ami a védjegyjogosultak szempontjából nem kívánatos. A korábbi használatra nézve az átmeneti rendelkezések tartalmazznak garanciális szabályt.
43.	Az Irányelv szövege érthető és egyértelmű, ezért a 17. és 18. cikkek átvételét javasolták.	A 27/a. és 27/B. §-okat tartalmi kifogással illeték, de ezek az Irányelv kötelezően átültetendő elemeit tartalmazzák. Igaz, hogy ezek alapján a bíróságnak érvényességi kérdések közvetett eldöntésére is keletkezne hatásköre, de mivel az SZTNH fellebbviteli fórumai ugyanazok a bíróságok, így ez rendszerszintű problémát nem okoz, a szükséges szakértelem rendelkezésre áll a bíróságokon. A bitorlási perekben hozott döntések az alapul fekvő védjegyek oltalmára nem hatnának ki. A jogérvényesítési rendszer gyökeres átalakítása (pl. törlési viszontkereset benyújtásának lehetősége) nem képezi ennek az előterjesztésnek a tárgyát.
46. §	A védjegyoltalom megszűnésének megállapítására adott időpont nincs összhangban az Irányelvvel.	Ebben a körben elsőként a Vt. 30. § (2) bekezdésének a 2010. évi CXLVIII. törvény 110. §-ával, valamint a 2013. évi XVI. törvény 21. §-ával való módosítására érdemes felhívni a figyelmet, amelyek éppen az észrevételezők által javasolt, korábban alkalmazott fordulat által okozott gyakorlati nehézségeket voltak hivatottak kiküszöbölni.

Ahogy a módosítások indokolása fogalmaz:

		A törvény a Vt. 30. § (2) bekezdését pontosítja azzal, hogy világossá teszi: a védjegyoltalom megszűnése megállapításának lehetséges korábbi időpontja nem „a megszűnésre okot adó körülmény bekövetkezésének” időpontja abban az értelemben, hogy a megtévesztővé válás (pontosan megállapíthatatlan) dátuma vagy a használat elmulasztása öt évig tartó periódusának vége szolgál referencia-időpontként, hanem a megszűnés megállapítása iránti eljárás megindítására okot adó körülmény bekövetkezésének időpontja. Ebből következően (és a törvény által előirányzott módosítás révén minden kétséget kizáróan) egy megtévesztővé vált, megkülönböztető képességét veszített vagy nem használt védjegy esetében az oltalom megszűnését arra a korábbi időpontra lehet - a felek egyikének kérelmére - megállapítani, amikortól a kérelmezőnek valós érdeke fűződik ahhoz, hogy az oltalom fennállása ne legyen megállapítható. Ez jellemzően a védjegyjogosult által indított bitorlási per megindításának (vagy a keresetlevélben megjelölt bitorlási cselekmény kezdetének) időpontja. Ez nem megy szembe az Irányelv 47. cikkében foglalt szabályozási céllal – sőt, ez a pontosabb megfogalmazás teszi lehetővé, hogy a rendelkezés a gyakorlatban is alkalmazható legyen, és konkrétan megjelölhető legyen a kívánt időpont (ami a megszűnésre okot adó körülmény esetén nem minden esetben oldható meg). A (3) bekezdés beiktatása csupán egy megdönthető vélelmet állít fel, amely expressis verbis valóban nem szerepl az Irányelvben, de hozzájárul ahhoz, hogy a korábbi időpont megjelölését lehetővé tevő rendelkezés alapján leggyakrabban hivatkozott időpont (ti. a későbbi védjegybejelentés elsőbbségi napja) továbbra is a kérelemben foglalható legyen.
--	--	--

6. Véleményezők listája:

- AmCham Amerikai-Magyar Kereskedelmi Kamara (AmCham);
- Magyar Ügyvédi Kamara (MÜK);
- Magyar Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Egyesület (MIE).
- Magyar Szabadalmi Ügyvivői Kamara (MSZÜK);
- AIPPI magyar csoportja (AIPPI)
- Magyar Védjegy Egyesület (MVE);
- LES Magyarország a Szellemi Tulajdon Üzleti Hasznosításáért Közhasznú Egyesület (LES)
- UNION of European Patent Attorneys (Union IP)
- International Trademark Association (INTA)